

[Lone Dybkjær]

er svært. Det er jo ikke nok at sige, at man bare kan flytte til et andet sted, eller at man vidste, at der lå en bar, inden man kom, og al den slags ting. Det kan vi ikke med den nuværende boligregulering, og jeg ved ikke, om man igennem udvalgsarbejdet kan finde en eller anden form for hensigtsmæssig begrænsning, men generelt synes vi, det er udmærket med en udvidelse.

Vi er også tilhængere af, at man ikke får bevilling eller de andre ting, som er nævnt i forslaget, hvis man har gæld.

Spørgsmålet om lejlighedstilladelser til kantinelokaler m.v. er efter de hastige drøftelser i hvert fald noget af det, vi gerne vil kigge nærmere på under udvalgsarbejdet. Vi er naturligvis tilhængere af, at der fortsat er mulighed for et restaurationsliv her i landet, men vi vil godt have lov til at kigge lidt nærmere på det i lyset af de beskatningsmæssige sider af området, for jeg tror faktisk ikke, at tingene kan ses isoleret, sådan som det er gjort her, og det er navnlig det, vi vil hæfte os ved under udvalgsarbejdet.

Glønborg (KRF):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at Kristeligt Folkepartis ordfører på området, hr. Lys-holm Christensen, er optaget af andet møde, og at jeg derfor skal tale på partiets vegne.

Vi er tilfreds med den beskrivelse, der er givet af de anstrengelser, som bevillingsmyndighederne skal gøre sig for at regulere antallet og placeringen af restauranter, men vi er utilfreds med, at man, som der står i fremsættel-sestalen, har en ordning, så kommunalbestyrelsen skal kunne uddelegere sin kompetence til et af kommunalbestyrelsens udvalg eller den kommunale administration. Jeg synes, at det at fastlægge en kommunes politik på området – beslutningen om, hvor mange bevillinger der egentlig er brug for, for at der kan være rimelig dækning, og hvornår der er for mange, forkert placeret visse steder og ikke i den ånd, som er beskrevet i loven – er det forkert at gemme væk i et udvalg, hvis møder er lukkede, eller i administrationen. Jeg synes rent ud sagt, at det er forfærdeligt, at man overhovedet kan forestille sig, at en så vigtig sag kan uddelegeres til administrationen.

Kristeligt Folkeparti vil klart forlange, at en sådan beslutning skal tages i det åbne kommunalbestyrelsesmøde, så hvert enkelt kommu-

nalbestyrelsesmedlem må tage sin beslutning i offentlighed. Vi er ikke tilfreds med, at der blot henvises til, at man kan begære sagen op i kommunalbestyrelsen, det skal simpelt hen være sådan, at det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelsen.

Man er meget omhyggelig med at skrive i § 10, at et afslag på en bevilling kan ankes, men hvor er muligheden for at protestere imod en tilladelse? Når man tænker på, hvor grundige beskrivelser vi har for regler på miljø- og planlægningsområdet, og hvor mange muligheder der er for alle interesserede for at klage, vil man så ikke erkende, at dette i allerhøjeste grad også kan blive et miljøproblem? Der skulle være en almindelig indsigelses- og klageret for naboer, idræts- og ungdomsledere, skolefolk, og hvem der nu ellers kan have grund til at kritisere udstedelsen af en bevilling.

Så ønsker vi en lille bitte ændring i § 24, stk. 4. Det er kun lige et ord og et tal, vi skal have sat ind, og enhver med interesse for sagen kan se, hvad der vil ske, hvis vi tilføjer det lille ord og det lille tal. Det er tallet »1« og ordet »og«, der skal puttes ind i stk. 4. Jeg kan lige så godt afsløre for dem, der ikke sidder med lovforslaget foran sig, at det vil gøre, at salg af spiritus til unge under 18 år bliver forbudt. Det mener vi ville være det bedste, for vi synes, det er vanvittigt, at en 10 års knægt kan gå ind og købe hvad som helst af den slags.

Vi ønsker også en udvidelse af rækken af de drikke, bevillingshavere har pligt til at føre. Der står lyst øl, alkoholfrit øl og kaffe, men vi synes, man bør tage så meget hensyn til de folk, der er på antabus, at de også kan få et glas vin i forbindelse med maden, uden at de bliver syge af det, og derfor bør der også stå afgiftsfri vin, juice og – hvorfor i alverden skal tedrikkerne snydes – te og kaffe.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for de mange positive bemærkninger til dette meget komplicerede lovforslag. Jeg har hørt bemærkningerne om, at der er gået meget lang tid, fra betænkningen kom, og til lovforslaget kom, og bortset fra at noget af tiden gik med valget, kan jeg forsikre, at det antal høringssvar, der kom ind, også forårsagede en kraftigt forlænget frist i forhold til, hvad jeg selv havde planlagt. Det er en lille indikation af det antal henvendelser,